

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy 333.32

Hely

Idő '1921'

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: Huszszázalékos lakásadó lesz
augusztustól

Forrás:

Virradat

Bp.
(Hely)1921 VI/25
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

337.453.3 1921

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári házinyomca 1920

Huszszázalékos lakásadó lesz augusztustól

— A lakásbéreket összesen 162 százalékkal drágították meg —

(A Virradat tudósítójától.) Még alig ocsudott föl a legutolsó lakásrendelet által súlyosan megterhelt közönség, amikor most, egészen váratlanul, újabb terhelés szakadt a nyakába. A hivatalos lap minapi száma közölte az 1920—21. évi költségvetési törvényt, amely 1921. XXIII. megjelöléssel került bele a Corpus Jurisba. Ennek a törvénynek 17. szakasza kimondja, hogy augusztus elsejétől kezdve minden lakásbér után husz százalékos adót kell kincstári részesezés fejében az államnak fizetni. Ha ezt az újabb terhet hozzáadjuk az eddigiekhez, meg lehet állapítani, hogy 1917 november elseje óta, amikor a lakásbérek szakadatlan emelkedése megindult, eddig összesen százhatvan százalékkal drágították meg a lakásbéreket.

Ez a folytonos béremelés főképpen most, amikor a pénzügyminiszter által teremtett pénzügyi zavarok majdnem minden családban fizetési zavarokat okoztak, nagyon károsan hat a közönségre. Sem a lakók, sem a háziurak nem tudják megérteni, hogy amikor az építkezési és javítási anyagok hallatlan drágasága mellett az egész lakáskérdés legválságosabb hónapjait éli, minnek kell a lakásbéreket adóhárggyá tenni, és ezen a címen is újabb súlyos terheket róni a közönségre.

A dolog lényege az, hogy ha már elkerülhetetlen volt a lakásbérek mérsékelt emelése, akkor ennek az emelésnek csakis a háztulajdonosok javára kellett volna esnie azzal a kikötéssel, hogy abból a háború alatt elhanyagolt lakások legsürgősebb hiányait kötelesek lettek volna megszüntetni. Így azonban a tetemes emelések egy jó részét a főváros és a kincstár viszi el, vagyis bekövetkezett az a helyzet, hogy a lakástartási kényszert az állam és a főváros közönséges adóztatási lehetőséggé fejlesztette.

Már most csináljunk egy kis statisztikát arról, hogy mit kell a szegény lakónak augusztus elsején fizetnie? Fizetnie kell a régi béren felül elsősorban 52 százalékos közüzemi pótlékot a főváros javára, azután 90 százalékos felémelt lakbért a háztulajdonos javára, és 20 százalékos kincstári részesezés címén az állam javára. Vagyis aki 1917-ben még kétezer korona lakásbért fizetett, annak augusztus elsején ötezerkétszáznegyven korona évi teherrel kell számolnia.

Olyan nagymérvű emelés ez, amelyet a mostani pénzügyi zavar mellett a legkevesebb polgári család tud nagyobb megrázkódtatás nélkül előteremteni. Valóban az hiányzik, hogy

a puszta létezésre és a levegőre, vagy az utca használatára is adót vessenek ki, mert már alig tudjuk elképzelni a magánéletnek olyan területét, amelyet az adósrófolók még nem használtak ki.

Amikor a termelési lehetőségek teljesen megszűntek, és minden háztartás költségeinek nagymérvű redukálására kényszerül, akkor az állam újabb és újabb terhekkel áll elő és szakadatlanul súlyosítja a polgárság helyzetét. Nem lehet csudálkozni azon, ha a közönség a legnagyobb mértékben elkeseredve nézi ezt a tendenciát és nem sok jót vár attól a kormányzattól, amely ennyire nem veszi figyelembe a tényleges gazdasági viszonyokat és a teherbírási lehetőségeket.